

N:o 29.

Ank. till Riksdagens kansli den 19 maj 1909, kl. 3 e. m.

Första Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande (n:o 15), i anledning af Andra Kammarens beslut på grund af väckt motion angående utredning rörande till industriens understöd upplåten kronojord m. m.

Uti en inom Andra Kammaran väckt motion, n:o 241, har herr *Lindhagen* hemställt:

att Riksdagen ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta en utredning rörande kronans jorddonationer till industrien äfvensom, såvidt på Riksdagens medverkan ankommer, föreslå Riksdagen de åtgärder, hvar till denna utredning kan gifva anledning.

Angående motionärens motivering och Andra Kammarens utskotts yttrande tillåter sig utskottet hänvisa till Andra Kammarens tillfälliga utskotts utlåtande n:o 34.

På grund af hvad i detta utlåtande anförts hemställer utskottet, att Andra Kammaran ville för sin del besluta, att Riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes föranstalta en utredning rörande kronans jorddonationer till industrien äfvensom därefter vidtaga de åtgärder och, i den mån Riksdagens medverkan kräfvdes, till Riksdagen göra de framställningar, som af denna utredning föranledas.

Denna hemställan blef af Andra Kammaran bifallen, hvarefter beslutet delgifvits Första Kammaran, som hänvisat ärendet till sitt andra tillfälliga utskott.

Utskottet finner hvad motionen och Andra Kammarens utskotts utlåtande innehålla, icke gifva stöd för det antagandet, att genom en utredning vare sig motionens hufvudsyfte, som väl får anses vara återvinnandet till kronan af donationsjord, skulle kunna i nämnvärd mån vinnas eller några andra större praktiska fördelar ernås. I detta sammanhang vill utskottet erinra, att, hvilket Andra Kammarens utskott äfven anför, de försök, som på 1890-talet af kronan gjorts att på rättslig väg återvinna en del rekognitionshemman, hafva misslyckats och att genom tillkomsten af kungl. förordningen den 22 december 1898 möjligheten att med någon utsikt till framgång återupptaga dessa försök synes vara omintetgjord.

Ej heller anser utskottet alltför stor betydelse böra tillerkännas den af Andra Kammarens utskott framhållna synpunkten, att den ifrågasatta utredningen skulle af angifna skäl blifva af allmänt intresse; och vill utskottet anmärka, att utredningen säkerligen blefve särdeles kostsam.

Utskottet håller till sist före, att Kungl. Maj:t, som låtit kungl. förordningen den 27 maj 1898 angående förvaltningen af statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar föregås af en fullständig utredning rörande de i nämnda författning afsedda grufskogar och grufallmänningar, utan tvifvel lärer utan någon Riksdagens åtgärd föranstalta utredning i motionens syfte till den omfattning och i de fall omständigheterna påkalla.

På grund af hvad sålunda anförts hemställer utskottet,

att Första Kammaren icke måtte biträda Andra Kammarens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 19 maj 1909.

På utskottets vägnar:

A. WACHTMEISTER.

Herrar *Benedicks* och *Rogberg* hafva anhållit få antecknad, att de icke deltagit i detta ärendes behandling inom utskottet.